

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce: **D.K. B.**

státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem sídlem 702 00 Ostrava,
Stodolní 834/7

proti
žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2024 č. j. OAM-1704/ZA-ZA11-HA15-
2023, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta

podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná.

2. Žalobce konstatoval, že Vietnam opustil z důvodu finančních potíží v zemi původu, když po úmrtí ženy se dostal do finanční tíže, kterou řešil prostřednictvím zápůjček od soukromých osob, avšak tyto osoby vyžadovaly neadekvátní příslušenství a sankce za nesplnění dluhu v době splatnosti. Neměl příležitost tento dluh dále řešit za pomoci své rodiny, neměl práci, proto řešil situaci odchodem z vlasti tak, aby mohl splatit zápůjčku věřiteli a neohrozil svůj život ani život rodiny, zejména syna. Je přesvědčen, že mu v zemi původu hrozí pronásledování a vážná újma ze strany věřitele, spočívající v nelidském zacházení, neboť od osob blízkých v zemi původu ví, že věřitel čeká na jeho návrat a hodlá se domáhat úhrady dluhu. Ze strany tamějších státních orgánů nemá možnost získat žádnou ochranu před věřitelem. Zápůjčky od soukromých osob jsou v zemi původu problematické, přičemž v situaci, kdy je sjednána zápůjčka tak jako v jeho případě s vysokým úrokem, jedná se o lichvu, která je v zemi původu zakázána a účastníci takového smluvního vztahu jsou ze strany státu postihováni a hrozí jim i trest smrti. Proto má obavu, že pokud by se státní orgány dozvěděly o jednání jeho věřitele, byl by za toto protiprávní jednání poškozen a mstil by se mu. Již nyní se po něm věřitel v zemi původu shání. Stále mu zbývá doplatit dluh ve výši 50.000 Kč. Vietnam není svobodnou zemí, vládne tam přísný komunistický režim a již ze zpráv o tamější situaci je patrné, že pohledávky soukromých osob vůči dlužníkům jsou předmětem lichvy a pronásledování v zemi původu ze strany věřitelů. Státní orgány tyto situace mezi soukromými subjekty nijak neřeší. Vietnamské státní orgány mi nejsou schopné zabezpečit základní ochranu, což je bezpečnost života.
3. Žalobce dále uvedl, že správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že po posouzení všech okolností dospěl k závěru, že bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou ekonomické důvody, proto aplikoval ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a žádost jako zjevně nedůvodnou zamítl. Správní orgán se jeho situací nedostatečně zabýval, posoudil důvody ryze zevrubně a obecně v návaznosti na tvrzení, že zde v ČR chce setrvat za účelem výdělků, avšak tyto důvody jeho žádosti jsou vytrženy z kontextu. Výdělek zde v ČR slouží k hrazení dluhu v zemi původu, kde mu pro porušení smluvních povinností hrozí závažná újma. Správní orgán nesprávně vyhodnotil důvody žádosti. Tyto podřadil pod ryze ekonomické, avšak hlavním důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je opodstatněný strach o život v zemi původu, kde je ohrožen lichváři, respektive věřitelem, od něhož si zapůjčil vysoký objem finančních prostředků. Lichváři mají v zemi původu strach s postihování nekalých lichvářských úmluv ze strany státních orgánů, proto své dlužníky ohrožují na životě a násilně trestají v případech, kdy nejsou pohledávky řádně spláceny. Má za to, že v jeho případě byly proto splněny minimálně podmínky pro přiznání doplňkové ochrany ve smyslu §14a zákona o azylu. Vážná újma spočívá v nelidském zacházení ze strany věřitele, avšak správní orgán bez dalšího přezkumu jeho žádost bez právního relevantního důvodu zamítl, aniž by se blíže s důvody žádosti seznámil, toliko je podřadil pod ekonomické důvody, nezabýval se však podrobně skutečnostmi, které jej nutí setrvat mimo jeho vlast.
4. Postup správního orgánu ohledně aplikace ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu považuje za zcela scestný, neboť správní orgán ve svém rozhodnutí neuvádí, jakým konkrétním způsobem vyhodnotil jím uváděné důvody, právě tak jak je prezentuje ve svém rozhodnutí. Pouhé konstatování bez konkrétního odůvodnění ze strany správního orgánu je nesprávné,

resp. je v rozporu se zákonem. Rovněž je pro něho nepochopitelné, že si správní orgán nevzal v rámci svého rozhodování o žádosti za své závěry z jiných dostupných zdrojů, které používal v jiných řízeních o udělení mezinárodní ochrany občanů Vietnamu, zejména ohledně dodržování lidských práv v souvislosti s vymáháním pohledávek, a které tedy byly správnímu orgánu známy z jeho činnosti. Ty popisují nedodržování lidských práv v zemi mého původu. Ač si správní orgán podklady pro rozhodování pořídil, současně je využil zcela nedostatečně nebo jen ve prospěch svého záměru zamítnout žádost o udělení mezinárodní ochrany, což je v naprostém rozporu se zásadami dokazování stanovených zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění. Správní orgán tedy nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, čímž porušil zákon.

5. Žalobce dále namítal, že správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí nedostatečně posoudil jeho žádost ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu, který uvádí, že jestliže v řízení o udělení azylu nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12 lze v případě zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu. Správní orgán však jím uváděné důvody ve světle možného humanitárního azylu vůbec neposoudil.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Předně zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že z výpovědi žalobce zcela jasně vyplynulo, že důvodem jeho odchodu z vlasti byly pouze a jen ekonomické důvody. Žalobce správnímu orgánu sdělil, že ze své vlasti vycestoval za prací a o mezinárodní ochranu v ČR žádá, neboť zde hodlá pracovat a vydělávat, aby finančně podpořil svou rodinu a splatil své dluhy. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR netvrdil a současně neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Rovněž neuvedl, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, a ani vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho původu. Co se týká nároku na udělení doplňkové ochrany, přičemž žalobce tvrdí, že mu hrozí vážná újma, či nároku na udělení humanitárního azylu, k tomu žalovaný poznamenal, že dle § 16 odst. 3 zákona o azylu platí, že jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Žalovaný dále odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 51/2023-29 ze dne 25. 9. 2023 a č. j. 4 Azs 313/2023-29 ze dne 20. 12. 2023, z nichž citoval.
7. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 14. 12. 2023 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Následně poskytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky. Nemá žádné náboženské vyznání ani politické přesvědčení. Je vdovec, manželka zemřela v roce 2017. Syn žije ve Vietnamu. Starají se o něho prarodiče. Z Vietnamu vycestoval

letecky v červenci 2018 za prací do Rumunska. Měl rumunské pracovní vízum. V Rumunsku pobýval do konce listopadu 2012. Kvůli covidu v Rumunsku nemohl najít práci, proto odcestoval na Ukrajinu. Tam pobýval do října 2023. Na konci října 2023 z Ukrajiny vycestoval do ČR, cestoval nelegálně, schovaný v kamionu. Na území ČR vstoupil na začátku listopadu 2023. Pas nemá, ztratil jej cestou z Rumunska na Ukrajinu. Tam pobýval nelegálně a nepravidelně pracoval na stavbách. V dřívější době nikdy nežádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR, ani v jiných státech. V ČR ani v zahraničí nebyl odsouzen za spáchání trestného činu a není ani trestně stíhán. O mezinárodní ochranu v ČR žádá z důvodu, neboť se domníval, že zde automaticky dostane povolení k pobytu. Po příjezdu ale zjistil, že to tak nejde, a aby zde mohl žít a pracovat, musí podat žádost o azyl. Chtěl by zde žít a pracovat, aby získal peníze na pomoc rodině ve Vietnamu a zároveň postupně zaplatil dluh, který ve Vietnamu má. Jiné důvody k žádosti o udělení mezinárodní ochrany nemá. S žalobcem byl 20. 12. 2023 proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany za přítomnosti tlumočnicka vietnamského jazyka. Žalobce sdělil, že ve Vietnamu nemohl najít práci, a když dostal nabídku práce v Rumunsku, odjel tam. V Rumunsku pracoval na stavbách. Poté z Rumunska odcestoval na Ukrajinu, kde žil ve městě kousek od Kyjeva. Pracoval tam nelegálně na stavbách. Protože člověk, který jej zaměstnával, neměl peníze, aby mu za práci zaplatil, z Ukrajiny odcestoval. V České republice by si chtěl najít práci, aby vydělal peníze a posílal je domů. Ve vlasti nikdy neměl žádné problémy a ani neměl potíže se státními orgány nebo bezpečnostními složkami, nebyl tam trestně stíhán. Neměl žádné problémy při vycestování z Vietnamu ani s vyřizováním cestovního dokladu. Také neměl žádné potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. V případě návratu do vlasti se obává, že by nemohl sehnat peníze, aby pomáhal rodině a zaplatil dluhy. Myslí si, že ve Vietnamu by nesehnal práci a nevydělal finanční prostředky pro rodinu a na úhradu dluhů. Ve vlasti je těžké najít si práci, plat je nízký. Peníze si půjčil od banky a od známých. Zbývá mu splatit v přepočtu asi 50 000 Kč. Ve Vietnamu má syna, otce, matku a sourozence. V České republice nežijí žádní příbuzní. Žalobce rovněž uvedl, že v České republice chce získat povolení k pobytu, aby zde mohl pracovat a finančně pomáhat rodině a splatit dluhy. Soud v podrobnostech odkazuje na zjištění správního orgánu z pohovoru s žalobcem, jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť ta korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.

9. Obsahem správního spisu jsou rovněž informace, které správní orgán shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP-Vietnam-Bezpečnostní politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2022. Ze správního spisu se dále podává, že v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobci 14. 9. 2022 dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí seznámit s výše uvedenými informacemi, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést nové skutečnosti nebo informace. K seznámení s podklady se v substituci zástupce žalobce dostavila Mgr. Partyšová, advokátní koncipientka. Žádné nové podklady nedoplnila.
10. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jsou ekonomické důvody. Žalobce sdělil, že z vlasti vycestoval za prací a o mezinárodní ochranu žádá, neboť zde hodlá pracovat a vydělávat, aby finančně podpořil rodinu a splatil dluhy.

11. Podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
12. Podle § 16 odst. 3 věty první zákona o azylu, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.
13. Krajský soud předně konstatuje, že žalovaný zjistil skutkový stav v rozsahu odpovídajícím tomu, co žalobce v průběhu řízení uvedl. Porušení § 3 správního řádu se nedopustil. K námitce, v níž žalobce zpochybňoval správnost závěru žalovaného, že ze země původu odešel pouze z ekonomických důvodů, soud uvádí, že tuto námitku neshledal důvodnou, neboť v rámci výpovědi žalobce zachycené v protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany sám uvedl, že do České republiky přicestoval za účelem zaměstnání a získání finančních prostředků na úhradu dluhu a finančního zajištění rodiny. Opakovaně sdělil, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou důvody ekonomické, nemožnost splácet dluh v zemi původu. K tomu je třeba uvést, že se nejedná o relevantní důvod pro udělení mezinárodní ochrany, jak plyne z bohaté judikatury Nejvyššího správního soudu (viz například rozsudky č. j. 4 Azs 31/2003-64, č. j. 3 Azs 48/2008-57, č. j. 3 Azs 20/2003-43). K tomu by musely přistoupit další okolnosti hodné zvláštního zřetele, což se v dané věci nestalo. Žalobce žádné obavy nijak blíže nekonkretizoval, takže se jimi žalovaný ani nezabýval. Obavy z věřitelů žalobce zmínil až ve zcela obecné rovině v žalobě a netvrdil žádné konkrétní okolnosti ohledně újmy, tím méně vážné újmy předvídané § 14a zákona o azylu. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Existence komunistického režimu ve Vietnamu rovněž není bez dalšího relevantní z hlediska § 12 a § 14a zákona o azylu. Smyslem azylového práva není poskytnout ochranu před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu. Mezinárodní ochranu lze aplikovat pouze v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené (viz např. rozsudek NSS č. j. 6 Azs 12/2003-49).
14. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že nemá pochybnosti o tom, že byly splněny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobce jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný svůj závěr o zjevné nedůvodnosti žádosti odůvodnil přezkoumatelně a s ohledem na skutkové okolnosti posuzované věci zcela dostatečně. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.04.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně